

PORT BETAALD
AMSTERDAM

Taba EF Weekend

Lunteren • juli 2000

Charlie de Bakker

Groep 8

Erwin Ribic
Daniel Wang
Guido Smits
Timothy Besemer
Tessel Middag
Wander Smits
David Danner
Luuk van Loosdrecht

Taba EF Weekend

Het was er fantastisch

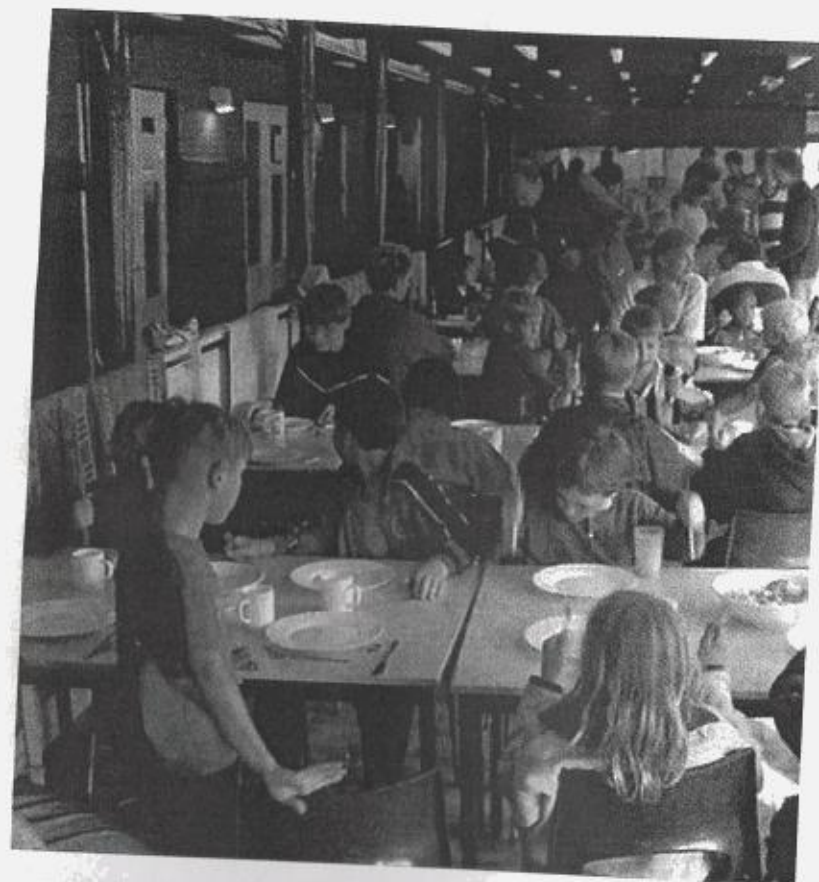
door TON DAMEN

ZOU HET opzet geweest zijn? Het moet haast wel. Taba is het Nederlands elftal in ieder geval veel dank verschuldigd. Euro 2000 heeft iedere amateur voldoende inspiratie gegeven om enthousiast aan een toernooi te kunnen beginnen, en het débacle van het nationale team was groot genoeg om de EK-wedstrijden weer snel te vergeten. Een enkeling memoreerde nog wel eens “Jaap Stam” als een pupil een vuurpijl afgaf, of “Kluivert!”(jammerlijk tegen de paal), of “Van Nistelrooij” nadat met enig succes geprobeerd was het scheenbeen van de tegenstander te verbrijzelen, en het slachtoffer hinkend verder moest. Maar uiteindelijk werd het oranje toch vervangen door zwart-geel. Kwa sfeer dan.

Het traditionele Taba-weekeind voor de F’jes en de E’tjes, op 7, 8, en 9 juli, was opnieuw een daverend succes. Vooral de vele nieuwe begeleiders, wel dertig, bewezen dat meer zielen inderdaad de vreugde verder kunnen opkrikken. Voor het eerst hadden de ouders de mogelijkheid elkaar af en toe onder een kopje koffie (toch?) beter te leren kennen, zonder dat zij het gevoel hadden dat zij lijn aan het lijntrekken waren. De kinderen kregen ook steeds verse begeleiders, waardoor er weer minder wanklanken vielen.

Het afscheid bij het vertrek op Taba was niet voor iedereen gemakkelijk, maar eenmaal onder weg leek heimwee geen vat op de kinderen te krijgen. En dan Lunteren, camping de Goudsberg, met voldoende materiaal voor een heel seizoen uitzendingen voor ‘Het is hier fantastisch’. Smetteloze caravans, gelapte raampjes, gehaakt gordijntje ervoor, aangeharkte tuintjes, Ford Thunderbird voor de deur, de vele lege kratjes, en zo meer. Was de eerste indruk niet compleet, geen nood, want na ingedeeld te zijn in acht groepen, moest het terrein verkend worden.

DE KINDEREN zag je niet. Ze zwermten meteen uit. Knallen, overschieten, oefeningetjes, en vooral E-tjes die moesten laten zien dat ze al heel wat balcontrolen hadden. Bij de kleintjes stal Tim overduidelijk de show. Het waren de vingeroefeningen voor de volgende dag, want het EK zou worden nagespeeld.



Op de schema's waren de ouders gerustgesteld door de vermelding dat de kinderen om half tien in bed zouden liggen, maar dat bleek niet het geval. Overigens was het geweldig te zien hoe wat later de afgematte voetballertjes zich voorbeeldig gedroegen en zich gedwee naar bed lieten begeleiden. Wel even voorlezen, wat Edvard, Maarten, Henny, Marijke en zo nog wat ouders zichtbaar plezier opleverde. Hans — 'maar ik heb wel een saaie stem hoor, of is dat juist goed?' — zou ook niet aan deze taak ontsnappen. Het naar bed gaan was iets waar we toch wat tegen op gezien hadden. Vorig jaar in Egmond, waar het toen snikheet was, lagen de kinderen alle bij elkaar op de hooizolder.

Tegen ieder die het horen wilde hebben we na afloop verteld hoe het rook toen daar zo'n honderdzestig sokjes uitgetrokken moesten worden. Sommigen verlieten prompt de nooduitgang en gingen buiten slapen. Door het wat koelere weer in Lunteren, waar zelfs de zondagse druilregen het humeur niet kon vernielen, hadden we die problemen niet. De avonduren waren gezellig, wat resulteerde in een 'boete' van twaalf gulden per persoon om de gekneusde drankvoorraad weer in orde te brengen.

OM ZEVEN uur trad de ochtendcorvee-ploeg aan; kinderen waren vrijgesteld. Het was een voorrecht onder een echte chefkok, Mike, te mogen werken, al ging het dan in eerste instantie nog maar om het klaarzetten van de hagelslag en de melk. Al had Mike het voedsel niet aangeraakt, er kwam toch nog een klacht binnen. De ham werd niet lekker gevonden. Och, de rest is dus wel goed, relativeerde een ander. Tot negen uur kon er gegeten worden; het bleef knus. Maar al snel was Mike aan de omeletten voor de lunch begonnen.



Er kwam een nieuwe ploegen-indeling voor het zogenaamde EK-voetbal, waarna de ploegen de namen van de Europese landenteams kregen toebedeeld. De F-jes en de E-tjes werden uit elkaar gehaald. Vondst: twee keer de ploegen van Frankrijk, Italië, Nederland en Portugal en de resultaten van de F-jes en de E-tjes zouden bij elkaar geteld worden. Dit was het moment waar we zo naar hadden uitgekeken, dit was waar het om draaide, en elk spelertje betrad het veld zoals ooit Johan Cruijff of Johan Neeskens de heilige grasmad in De Meer betraden.

Bij de F-jes werd hard geknokt. Met niet aflatende ijver zagen we ze jagen, zoals Boudewijn die speelde alsof hij op vier plaatsen tegelijk aanwezig was. Kleinere spelertjes, we herinneren Anna, knalden er op los en het leek haar niet te deren dat de tegenstanders niet groter waren dan zij. Marcus liet zich gelden als topscorer. Het spel viel zeker niet tegen, het leek zelfs beter dan de F-jes van vorig jaar.

OOK BIJ DE E-tjes was de groei goed te merken. Stijn en Joram bleken niet meer te houden. Luca ging als een stoomwals over het veld, zoals we dat kenden van Barry Hulshoff. Jesse zag de onvolkomenheid van het veld; het liep schuin. Naar boven spelend moeten we knallen, naar beneden gaan we vooral richten, zo werd afgesproken. Later moesten we Jesse wegens ziekte missen. Bij Frankrijk kostte het nogal wat moeite om alle spelers tot hun recht te laten komen. Daniël stond voorin, maar werd ondanks vele passes vaak niet bereikt. In het doel wisselden Levi, David, en Onno elkaar af. Dat kon niet voorkomen dat er af en toe toch eentje inrolde. Wouter had een prachtige counter in de benen, maar dan stond men voorin soms te veel op een kluitje. Thomas, hoewel geen spits, scoorde zo'n beetje als eerste, waarna het team beter begon te draaien. Onno begon vrijwel overal te spelen, zonder overmoedig te worden, wat leidde tot winst op Portugal, na van de andere ploegen verloren te hebben. Misschien was het allemaal wel aan Luuk te danken. Hij ontpopte zich in de verdediging als een ware duivelskunstenaar. Italië was de terechte winnaar. Nederland bleef Nederland, en Portugal deed het prima, maar had veel pech.



Na de lunch een al evenzeer verplicht nummer: speurtocht, waarin we ineens alles van naaldbomen, riviertjes en de blauw geruite roodborstkiekedief moesten weten. Gewapend met chips en banaan gingen we op stap om twee uur later weer terug te zijn, tenminste als je niet groep acht heette. Het succes was weer groot. Inmiddels had Mike kippenpoten opgezet in hete bouillon. Zeg niet kokende bouillon, want dan hoor je niet in de keuken van Mike thuis. Paar minuutjes koken en later opbakken in de olie; zijn ze lekker gaar en nog heerlijk gekruid ook. Bloemkool met kaas-sausje en een kruimig aardappeltje maakten de maaltijd compleet. En dat dan wel honderd keer, waarbij ook de laatste in de rij nog een gloeiende pieper op het bord wil hebben. Wat is dat toch knap.





DE LAATSTE avond. Die mocht wat frivoler verlopen. De kinderen gingen extra laat naar bed. Half elf, elf uur? Nou ja, het ging weer voorbeeldig. Maar toen de ouders nog. Die konden elkaars namen niet onthouden, al was het maar omdat iedereen Ton of Jan heette. Wie niet Jan heette was Hans en heette dus (Johannes) toch Jan. En dan grossierden we ook nog in wat Franken. De enigen die echt uit elkaar te houden waren droegen de namen Aadje-Passaatje, Piet, Moniek, Berrie, Fannie, Henny, en al die andere moeilijk te onthouden namen. Om het gemakkelijk te maken hadden de ouders hun kinderen sprekende namen gegeven, zoals Tessel, maar haar moeders naam is hier ook al weer in de vergetelheid is geraakt. Schande!

Buiten was het aan de houten tafel een beetje Frankrijk geworden. We werden langzaam naar goed Taba-gebruik, waar sport zich goed laat verenigen met drinken en roken, dronken, een aantal verstandige ouders daargelaten. Allemaal een vrolijke dronk natuurlijk.

Al ver na middernacht kwam liep de naastgelegen kantine leeg met het type gedegeneerde Jordanezen. De jongeren onder hen begonnen al snel met vuilnisbakken te gooien. Voor ons was dat een veeg teken. Een deel vertrok naar bed, de rest, laten we in dit verband niet vergeten Yond te noemen, zette de party binnen voort. Dat was meteen gezellig, al had het gezelschap niet op Paul gerekend.

Paul was de ouder die ongetwijfeld het langst in bed heeft gelegen, maar tevergeefs: de volgende dag klaagde hij het hardst over de slopende vermoeidheid. Paul wilde de verstandigste van de groep zijn, en was op tijd naar bed gegaan, deels ook omdat hij tot de ontbijtploeg behoorde. Hij is helaas echter een lichte slaper. Het ritselen van een in de wind wuivende spar kan hem al akelig uit de slaap halen. Alleen al de binnenkomst van de troep nachtbrakers moet hem wakker hebben gemaakt. Dat was nog maar het begin.

Het feest barstte los en het ontbrak er nog aan dat niet een stampend muziekje werd opgezet. Het harde gelach (was het Betsy of Irma? Moniekje misschien?) werd Paul echter te veel. Hij is er de man niet naar om de boel op de spits te drijven en kwam dus vol tact vragen of het alsjeblieft wat zachter kon. Drie maal liet de arme man zijn lange benen van zijn stapelbed (boven) zakken, schoot hij zijn sloffen en kamerjas aan om keurig gekleed in de kamer met lallende begeleiders te verschijnen. Deze lijzige gang herhaalde hij enige malen. De vierde keer hield hij het niet meer. Er vielen krachttermen en Paul sloeg bij terugkeer de deur van de slaapkamer zo hard dicht dat het een wonder was dat er nog een kind was dat sliep. En nog was het leed niet geleden, want de rest van de nacht deed hij





geen oog dicht wegens het ongelooflijk gesnurk van zijn benedenbuurman in het stapelbed. Ook hier mocht wakkerschudden en een milde dreiging (een TCA'er niet vreemd) — "kun je niet maken, joh" — niet helpen. Paul weet wat afzien is.

Zondag is altijd een half dagje, dat begon met de behendigheidsopdrachten. Er was weer van alles bedacht. Ondanks de regen zat de stemming er goed in. Doelschieten was absoluut favoriet met Brecht (hoe heet-ie ook al weer?) als zwarte panter voor het net. Hij had letterlijk zijn handen vol aan het grut, en moest wel hier en daar een steekje laten vallen. Hij liet wel drie ballen door, keiharde kogels afkomstig van de kicks van penalty-specialist Troy. Het was voor de keeper veel in de prut vallen. Het viel niet mee in het sjacherijnige weer, maar de doelman heeft zijn tegenspelers veel plezier gedaan.

Bij de oefening water transporteren had Joram, of Stein natuurlijk, een list bedacht. Hij nam het water niet alleen in het bekertje, maar ook in de mond mee, om het daarna uit te spugen. Aangezien de jury uit kwajongens bestond, werd het goed gerekend. "Een

goed idee moet je belonen," vond Frank (Frank Stucadoor-krullebol, wel te verstaan). Het zou verkeerd zijn te vergeten dat ook tweemaal is gezwommen met de kinderen, maar het absolute hoogtepunt van het weekeinde was toch wel de grote match; kinderen tegen de ouders, waarbij de scheidsrechter slechts een spelregel kende. Die luidde: de kinderen moeten winnen. Dat viel dit jaar niet zwaar. We zagen allemaal hoe Joost, Onno, Koen, en wie niet eigenlijk met tikjes om de groten heengingen. Een van de oudere voetballertjes, Charly, wist een paar cruciale duwtjes aan de bal te geven. Het eerste doelpunt was van Thomas, het tweede van een sympathieke lange darin die er later bijgekomen was. Keeper Sander had van het doel een niet te nemen vesting gemaakt, waar zijn moeder aan het andere eind van het veld nog een voorbeeld aan had kunnen nemen. Ach, laten wij volwassenen het maar gauw vergeten, net zoals Oranje. Volgend jaar komt natuurlijk de revanche. De organisatoren kunnen niet genoeg bedankt worden.





Taba EF Weekend • juli 2000 • Lunteren

Uitslag speurtocht!

Vragen	Groep 1	Groep 2	Groep 3
Dennenappels mee	10,00	10,00	10,00
Vraag 1 (dieren)	10,00	10,00	10,00
Voetballen	13,33	14,29	17,50
Vraag 2 (Penalties, 5,2)	10,00	10,00	10,00
Vraag 3 (Beukenboom)	10,00	0,00	10,00
Gedicht	16,00	10,00	8,00
Vraag 4: Haunter	10,00	10,00	10,00
Vraag 5: 3 dieren	10,00	10,00	10,00
Vraag 6: Scheid	10,00	10,00	10,00
Berenklauw	10,00	5,00	10,00
Schat	10,00	10,00	10,00
Vraag 7: Schelpenzand	10,00	10,00	10,00
Evenwichtsbalk	11,11	20,00	10,00
Vraag 8: Tabavelden	10,00	0,00	10,00
Numer ruiterspad	10,00	0,00	10,00
Vraag 9a: vrouwtjesbijen	0,00	0,00	10,00
Vraag 9b: leeftijd ouders	18,50	19,88	18,50
Vraag 10: Figo	10,00	10,00	10,00
Vraag 11: Spruitjes	10,00	10,00	10,00
Vraag 12: Spits	10,00	10,00	10,00
Vraag 13: Lariks	10,00	10,00	10,00
Vraag 14: Euro's	10,00	10,00	10,00
Pinkestal	10,00	10,00	10,00
Vraag 15: Bok	10,00	5,00	10,00
Totaalscore	248,94	214,17	254,00
Eindklassement	4	7	2

Groep 4	Groep 5	Groep 6	Groep 7	Groep 8
0,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
11,43	17,14	2,22	22,50	6,67
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
00,00	0,00	10,00	10,00	10,00
12,00	20,00	18,00	6,00	14,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	0,00	10,00	10,00
05,00	10,00	10,00	10,00	10,00
08,57	20,00	20,00	12,50	8,89
10,00	0,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
00,00	10,00	10,00	10,00	10,00
19,88	20,81	20,12	19,88	19,42
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
00,00	10,00	10,00	10,00	0,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
10,00	0,00	10,00	10,00	5,00
206,88	247,95	250,34	260,88	233,98
8	5	3	1	6

De gedichten!

Denkend aan het middelpunt van Nederland, zie ik...

Groep 1

...een leeg cola-blik
Daarvan krijg ik de hik
Daar komt groep 2 slik.
16 punten

Groep 2

...stenen om ons heen
Fieters door ons heen
Nederland waar moet dat heen!
10 punten

Groep 3

...een eikenboom aan de ene kant
en ik hou een chippie in mijn hand
en we zitten dus niet aan het strand.
8 punten

Groep 4

...een mooie plant
in het midden van het zand
o jee het bos vliegt in brand,
en dat staat morgen in de krant.
12 punten

Groep 5

...een bos
als groepje zijn we nooit de klos
lopen we als voetbalkameraden hand in hand.
20 punten

Groep 6

...grote stenen
met heel veel venen
en negentig tenen.
18 punten

Groep 7

...bos
stenen
en een bank.
6 punten

Groep 8

...aan alle kanten bomen
we zijn enorm in onze schik
en denken dat we dromen.
14 punten

Het voetbalparcours!

F

Tim Lubberding	67
Siger de Vries	64
Tessel Middag	64
Boudewijn Felser	57
Niek Remijn	57
Elvas Rozenga	55
Luuk van Loosdrecht	54
Freek van Koolbergen	52
Senna de Kwaadesteniet	52
Stijn Laan	51
David Dannner	47
Koen van der Wurf	46
Simon Boeke	46
Jeroen de Gee	45
Revelinio Picorni	45
Wander Smits	45
Jasper Hoek	43
Anna Wildeboer	42
Thimo Rademakers	41
Rem Barnett	40
Sared Schram	40
Stanley Sengers	37
Rob Gadet	34

E

Joram Knigge	77
Joost Sturkenboom	72
Bas Kroese	67
Charlie de Bakker	65
Koen Steenberg	65
Onno van der Veen	65
Brendan Kant	64
Elco Hakvoort	64
Ymer Kneijnsberg	64
Daniel Wijngaarden	62
Gregor Hogetoorn	61
Luuk de Jong	61
Tijmen de Vries	60
Timothy Besemer	60
Garen Krekorian	57
Sander Beumer	57
Thomas Daamen	57
Daniel Wang	56
Levi Vlessing	56
Steven Keverkamp	56
Stijn Knigge	56
Hanneke Laan	55
Luka Bastiaans	55
Daan Hajet	54
Simon Otten	54
Troy Verkaaik	54
Richard de Graaf	53
David Paschenegger	52
Jona de Kruif	52
Boyd Bergsma	50
Erwin Ribic	48
Wouter van Maanen	46
Guido Smits	44

Mos in een plastic zakje

door YOND (en niet Jont) Boeke, moeder van Simon (en niet die andere Simon)

KIJK, ALS het aan Mike ligt is het altijd komkommertijd. Maar daar gaan we natuurlijk niet in mee, want ook in deze druilerige zomermaand is er van alles gaande. Na de Italiaanse gehandicapten hebben we nu namelijk de Mos-Affaire. Lunteren, zaterdagmiddag, 15.10 uur. Groep 4 meldt zich bij de jury (deskundig? mwah...) van de speurtocht. De begeleiders van de groep, Ton (van Ton, Ton & Ton), die om verwarring te voorkomen door de helft van de aanwezigen Toon wordt genoemd, en ik zelve staan op scherp. Onze co-begeleider Hans (van Hans, Hans & Hans) gaat niet mee op speurtocht, daartoe genoopt door een sportblessure en een enorme hoeveelheid bloemkolen. We laten ons instrueren, en gewapend met vragenlijst, pen en een plastic zak gaan we op weg.

Al snel na het verlaten van de camping (zelden in ons land zo'n mooi uitzicht gezien!) staan we oog in oog met Hans & Hans, die ons proberen af te leiden met knotsen en plattegronden. Dan begint het te gieten. Toon loopt terug voor een paraplu, het is na 2 minuten alweer droog, ik word met groep 4 door Hans & Hans het bos in gejaagd, kijk voortdurend om waar Toon blijft met paraplu, en dan gaat het mis: de kinderen roepen dat ze een rood lint hebben gevonden en ik moet een vraag voorlezen, en doe dat ook,



Taba EF Weekend 2000 • Pagina 16

alles in orde. Denken we. De tocht verloopt verder uitstekend, iedereen doet enthousiast mee, we laten de vragen door de kinderen beantwoorden — kijk, wij weten wel dat een beuk geen eik is, laat staan een Hazelinus hazelinus, maar we zijn nu eenmaal met stadse bleekneusjes op stap (hoewel, die berenklaauw herkende Simon (nee, die andere Simon) onmiddellijk van het jeugdjournaal, en Gregor wist na enig aandringen te melden dat de lariks er zo verkommerd uitziet door de zure regen, en het wetenschappelijk bewijs van het tegendeel wil ik nog wel eens uitgelegd krijgen).*

Er wordt lustig verder gedraafd en gegaloppeerd, als Stijn klaagt over moeie benen komt er uit Toon z'n tovertas opeens een voorraadje Twixen en Marsen tevoorschijn (tja, wij dachten dat we de schat intact moesten laten) en tijdens het dichten blijken we plotseling met zeven kleine Marsmannetjes op stap te zijn.

De behendigheidsoefeningen gaan wat minder, hoewel Koen (nee, die andere Koen) zomaar drie knotsen omver schiet en drie van de zeven kinderen — zonder oefenen, hulpstukken of hand vasthouden!! — veilig de overkant van de evenwichtsbalk halen. Bij de bijen moeten we het even laten afweten, en ook de laatste vraag levert natuurlijk problemen op (ja zeg, we zijn geen natuurvriendenkamp!). Waarom is een bok een hert en een beer een varken (of een cavia)? En omdat wij niet mogen (lees: kunnen) helpen, raden we de groep aan het aan argeloze voorbijgangers te vragen. Garèn klampt een tweetal dames aan die er reuze natuurlijk uitzien maar het toch niet weten, en dan roept Gregor een van de campingbewoners toe, die zowaar uit zijn plastic tuinstoel verrijst en een hele verhandeling ten beste geeft. Hij weet het precies, want hij komt hier uit de buurt, zegt-ie (wat doet-ie dan op die camping?). Al met al hebben we het goede antwoord, is de speurtocht klaar en gaan we tevreden ons vragenformulier inleveren.

Hans & Hans zijn inmiddels uitgeknotst en zitten met Edvard achter de deskundige jurytafel, en zeggen: 'Waar is het plastic zakje?' O ja, denk ik, de schat, die we zo angstvallig bewaard hebben (je ziet helemaal niet dat er twee dropjes uit missen). Ik overhandig hem, en word verbaasd aangestaard. 'Nee, die met het mos en zo', wordt er gezegd. Ik ben verbijsterd, Toon is verbijsterd, de jury is verbijsterd, en Monique krijgt de slappe lach. We zijn een hele opdracht vergeten!

We proberen het nog goed te maken door te zeggen dat je in een beschermd natuurgebied geen mos of andere vruchten des velds mag meenemen**, maar de jury is bikkelaar. En enig rekenen achteraf leert ons dat we, als ik niet zo stom was geweest, niet als



laatste maar als een na laatste zouden zijn geëindigd. Gelukkig draagt groep 4 het verlies manmoedig. En, Gregor, Garen, Wouter, Stijn, Steven, Koen en Simon, één ding staat vast: onze groep verdient de *fairplay*-prijs, heeft in elk geval veel gelachen, heeft zo goed gedicht dat de jury vast dacht dat we het uit een boek hadden overgeschreven, en heeft onderweg verreweg het meeste gesnoept. Maar dat moeten jullie niet verder vertellen!

*Enig onderzoek heeft uitgewezen dat er inderdaad geen zure regen in het spel is. De zoekmachine Google geeft 3 resultaten voor 'lariks' en 'zure regen' en eentje voor 'larix' en 'zure regen'. En wat blijkt? Een vitaliteitsonderzoek heeft uitgewezen dat de zure regen helemaal niet slecht is en dat het redelijk goed gaat met het Nederlandse bos. En toch vond ik het een hartstikke goed antwoord van Gregor, te meer daar de vraag niet repte van de onderkant van de lariks, maar van de lariks in het algemeen. En de bovenkant zou ook niet genoeg licht krijgen? Dat komt zeker omdat het in ons land altijd regent. Over zuur gesproken!

** Nagekomen e-mailbericht van Toon: 'Ik heb nog contact gehad met de Stichting Flora en Fauna en zij bevestigde dat het verboden is mos in bezit te hebben op straffe van 240 uur dienstverlening in het zwembad van Lunteren.'

Meer foto's (in kleur!) op het internet bij
<http://people.a2000.nl/hvkool/Taba/Lunteren>

De groepen!

Groep 1

Hanneke Laan
 Stijn Knigge
 Simon Otten
 Daan Hajet
 Freek Koolbergen
 Nick Remijn
 Sam Bakker
 Rem Barnett
 Marcus Staphorst

Groep 2

Daniël Wijngaarden
 Troy Verkaaik
 Sander Beumer
 Thijs Verkaaik
 Jasper Hoek
 Syger de Vries
 Jona de Kruif
 Luuk de Jong

Groep 3

Thomas Damen
 Boyd Bergsma
 Koen Steenbergem
 Anna wildeboer

Groep 4

Stanley Sengers
 Revelinio Pocorni
 Sared Schram
 Brendan Kant
 Joram Verhoeven

Groep 5

Garèn Krekorian
 Gregor Hogetoorn
 Steven Keverkamp
 Stijn Laan
 Simon boeke
 Wouter van Maanen
 Koen van der Wurf

Groep 6

Bas Kroese
 Davd Paschenegger
 Ymer Kneijnsberg
 Richard de Graaf
 Elvas Rozenga
 R. Gadet
 Thimo Ramakers

Groep 6

Joost Sukenboom
Tijmen de Vries
Jesse Beem
Joram Knigge
Jeroen de Gee
Tim Lubberding
Reinoud de Gee
Olaf Hogetoorn
Levi Vlessing

Groep 7

Onno v.d. Veen
Elco Hakvoort
Luka Bastiaans
Mir Verkaaik
Barbara Beumer
Boudewijn Felser
S. de Kaadsteniet
Charlie de Bakker

Groep 8

Erwin Ribic
Daniel Wang
Guido Smits
Timothy Besemer
Tessel Middag
Wander Smits
David Danner
Luuk van Loosdrecht

**En drie hoeraantjes
voor de organisatie:
Monique, Frank en
Mike (catering)**